

Povești cu morală pentru copii

Cuprins

<i>Adevărata bogăție</i>	5
<i>Îngerul</i>	7
<i>Prieteni</i>	9
<i>Fluturile și crisalida</i>	11
<i>Copilul și mărul</i>	13
<i>Obstacolul din drum</i>	16
<i>Ulciorul crăpat</i>	17
<i>Darul</i>	19
<i>Slăbiciune sau putere?</i>	21
<i>Evadarea din colivie</i>	23
<i>Îngerul ierbii</i>	26
<i>Împăratul și planta</i>	27
<i>Plătit cu vârf și îndesat</i>	30
<i>Povestea broscuței</i>	31
<i>Trandafirul arogant</i>	33
<i>Să dăruiești totul</i>	35
<i>Înimi de înger</i>	36

Adevărata bogăție

I ntr-o bună zi,
tatăl unei familii
înstărite hotărî
să-l ducă pe fiul
său într-o călătorie,
pentru a-i arăta cum trăiesc
oamenii simpli. Cei doi
petrecură mai multe zile și nopți la o familie sărmană.

Îngerul

A fost odată, în ceruri, un copil pe cale să se întrupeze.
Într-o zi, el i se adresa lui Dumnezeu:
– Știu, Doamne, că mâine mă vei trimite pe Pământ.

Spune-mi, te rog, cum
voi supraviețui acolo fiind
așa mic și neajutorat?

Dumnezeu îi răspunse:

– Dintre miile de îngeri,
am ales unul doar pentru tine.
Te va întâmpina cu bucurie
și va avea grijă de tine.

– Dar aici, în Rai, eu nu
fac altceva decât să cânt și
să zâmbesc. De asta am
nevoie ca să fiu fericit!

– Îngerul tău îți va cânta în fiecare zi. Tu vei simți iubirea pe care
ți-o poartă și vei fi fericit, răspunse Dumnezeu.

– Și cum voi înțelege ce îmi vor spune oamenii?

– Asta e simplu, spuse Creatorul. Îngerul tău te va alina cu cele
mai frumoase și mai dulci vorbe și, cu multă răbdare, te va învăța să
rostești tu însuși cuvinte.

Ulciorul crăpat

Trăia odată în India un cărător de apă. El căra apa în două ulcioare mari agățate la capetele unui băț pe care-l purta așezat pe umeri. Dar unul dintre ulcioare era crăpat și, întotdeauna, jumătate din apa din el se vărsa pe drum.

Timp de doi ani, omul a mers zilnic după apă și a adus un ulcior și jumătate de apă la casa stăpânului său. Pe drum, ulciorul întreg era mândru de performanța sa de a ajunge plin, iar bietul ulcior crăpat era rușinat și se simțea mizerabil, pentru că nu reușea să-și îndeplinească decât pe jumătate scopul pentru care a fost creat.

Evadarea din colivie

Demult, trăia într-o colivie o pasăre care cânta zi și noapte doar pentru stăpânul său. Cânta atât de frumos, încât stăpânul o asculta vrăjit și o răsplătea punându-i apă într-o farfurioară de aur.

Într-o zi, înainte de a pleca într-o călătorie de afaceri, negustor fiind, el întreabă pasărea dacă are vreo dorință:

– Voi trece prin pădurea în care te-ai născut, pe la păsările ce erau cândva suratele tale. Vrei să le transmit vreun mesaj?

Păsărea spuse:

– Spune-le că eu stau tristă într-o colivie și cânt cântecul meu de captivitate. Zi și noapte, inima mea e plină de amărăciune. Sper să nu mai treacă mult până îmi revăd prietenii. Adu-mi un mesaj din pădurea mea dragă, unde mi-a rămas inima.

Oh, eu tânjesc după cei dragi, să zbor cu ei și să-mi deschid larg aripile în vânt. Până atunci nu mai găsesc nici o bucurie în viață.

